

Lønningerne faa og saamange Procent høiere, end man efter de Forudsætninger, hvorfra man gaaer ud, anseer for strengt nødvendigt. At det for Embedsmændene skulde være en Fordeel eller en Behagelighed, at man gaaer denne Vej, istedetfor ligefrem at indskrænke sig til at sige: Vi tage 4, 5 til 6 pCt. af Din Gage, formaaer jeg ikke paa nogen Maade at indsee. Noget oeconomicke Fordeel for dem er det selvfølgelig ikke, da det jo er dem ligemeget, hvad enten de faae en høiere Lønning og maae afgive Noget af den, eller de faae en lavere Lønning uden at afgive Noget af den. Man kan maaskee sige, at der i oeconomicke Henseende vil være den Fordeel, at deres Pension bliver beregnet efter den fingerede høiere Løn istedetfor efter den virkelige, lavere Løn; men dette vil jo vistnok i høj Grad opveies derved, at de faa komme til at svare Skat af den fingerede høiere Lønning, altsaa af en Indtægt, der kun er fingeret, som det ikke er Meningen, at de nogenstunde virkelig skulle oppebære. Og at det for Embedsmændene skulde være nogen Behagelighed, at, saaledes som det er blevet sagt, deres Selvfølelse skulde blive styrket derved, at de selv bidrage til deres Pensionering, er Noget, som jeg heller ikke paa nogen Maade kan erkjende. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har allerede derimod bemærket, at det i Virkeligheden ikke gjør nogen Forskjel for Embedsmændenes Vedkommende; de have i lige Grad selv fortjent deres Pension efter den ene saavel som efter den anden Maade, man stiller Sagen paa; tværtimod forekommer det mig, at det for Embedsmændene har den Ubhagelighed, der altid følger af, at det stiller sig, som om de havde væsentlig høiere Lønninger, end de virkelig have. Der er oftere under denne Sag blevet henviist til Parallelen med Enkeforsørgelsen, og den ærede Ordfører har ogsaa gjort dette gjældende i sit sidste Foredrag ligeoverfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Sponneck), som i sin Tid har forelagt Loven om Embedsmænds Enkes Overlevelsesrenter; men det forekommer mig, at, om end der er en Lighed i et enkelt Punkt, nemlig deri, at der i begge Tilfælde er Tale om en tvungen Forpligtelse til at gjøre Indskud i

Livrenteanstalten, er Forskjellen dog aldeles overveieende. For det Første er der den fremtrædende Forskjel, at det, som Embedsmændene erhverve som Overlevelsesrente, er Noget, som ligger udenfor, hvad Staten har erklæret sig forpligtet til at yde, Noget, som Staten ingenstunde har ydet eller erkjendt sig forpligtet til at yde, hvorimod det, der her er Tale om, at de skulde vinde ved Indskud i Livrenteanstalten, netop kun er en Deel af det, som Staten har ydet og har erklæret sig forpligtet til at yde.

Men ogsaa i en anden Henseende er der særdeles væsentlige Forskjelligheder. For det Første er der den, at Forpligtelsen til Overlevelsesrente jo ikke rammer alle Embedsmænd, men er afhængig af en Forudsætning og kun indtræder under en Eventualitet, hvorover han er raadig, og som man ikke kan negte er i sig selv hans Embede uvedkommende og paa vælter Staten en Embedet uvedkommende Byrde, nemlig at han gifter sig. Som den ærede Ordfører nys sagde, det staaer til vore Embedsmænd at gifte sig eller lade det være, det er netop en Betragtning, som viser den store Forskjel mellem det, som her foreslaaes, og Overlevelsesrenten, men endelig træder Principforskjellen — som det forekommer mig — klart frem derved, at det ikke er gjort til nogen tvungen Forpligtelse ikke engang for alle gifte Embedsmænd at gjøre Indskud til Overlevelsesrente, men at Staten i saa Henseende notes med et Beviis for, at der paa anden Maade er sikret Embedsmændens Enke en vis Sum. — Jeg kan derfor ligesaa lidt som de andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig, gaae ind paa dette Forslag. Jeg kan ikke see Andet, end at, selv om man maatte komme ind paa den betydelige Nedsættelse af Embedsmændenes Lønning, som foreslaaes, er det en unaturlig Omvei at gaae, at inddrage Livrenteanstalten i dette Forhold. — Den ærede Ordfører henviste med megen Styrke i Slutningen af sit Foredrag til, at dette Forslag havde saameget mere Udsigt til at gaae igjennem, som den høitærede Finansminister havde erklæret sig derfor. Jeg kan ikke negte, at jeg ligesom det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den